

ЗАТВЕРДЖЕНО

Міністр освіти
і науки України

ПОГОДЖЕНО

Голова Національного агентства
із забезпечення якості вищої освіти

—

«____» _____ 20____ р.

«____» _____ 20____ р.

СТАНДАРТ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ

РІВЕНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Другий (магістерський)

СТУПІНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Магістр

ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ

22 «Охорона здоров'я»

СПЕЦІАЛЬНІСТЬ

229 «Громадське здоров'я»

Видання офіційне

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**Київ
2017**

I Преамбула

Міністерство освіти і науки України. Стандарт вищої освіти.
Другий (магістерський) рівень вищої освіти.

Галузь знань: 22 «Охорона здоров'я»
Спеціальність: 229 «Громадське здоров'я»

Стандарт вищої освіти затверджено і введено в дію:

Наказ № _____ від « _____ » _____ 20__ р.

Розробники стандарту

(*ПІБ, наукові ступені, посада, ...*)

II Загальна характеристика

Рівень вищої освіти	Другий (магістерський) рівень
Ступінь вищої освіти	Магістр
Галузь знань	22 «Охорона здоров'я»
Спеціальність	229 «Громадське здоров'я»
Обмеження щодо форм навчання	Очна, заочна
Освітня кваліфікація	<p>Магістр за спеціальністю «Громадське здоров'я».</p> <p>Спеціалізації - за рішенням ВНЗ. Рекомендовані спеціалізації - у додатку.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Епідеміологія та біостатистика - Промоція здоров'я - Політика і управління в сфері громадського здоров'я - Оточуюче середовище і здоров'я
Кваліфікація в дипломі	Магістр громадського здоров'я
Опис предметної області	<p><i>Об'єкти вивчення:</i> здоров'я населення, а також детермінанти (соціальні, економічні, індивідуальні, оточуючого середовища), що на нього впливають, громадське здоров'я як наука і практика попередження захворювань, промоція здоров'я.</p> <p><i>Цілі навчання:</i> отримання знань та навичок із оцінки стану здоров'я населення та детермінант, що на нього впливають, а також розробки і впровадження політик та заходів, спрямованих на збереження, зміцнення здоров'я та соціального благополуччя населення.</p> <p><i>Теоретичний зміст предметної області:</i> детермінанти здоров'я та соціального благополуччя, включно з соціальними, економічними, оточуючого середовища та індивідуальними, заходи для оцінки стану здоров'я і благополуччя населення, моніторингу загроз для громадського здоров'я, захисту здоров'я населення, промоція здоров'я та профілактика захворювань, а також політики та заходи, що спрямовані на збереження та зміцнення здоров'я та соціального благополуччя населення.</p> <p><i>Методи:</i> громадське здоров'я використовує такі методи, як</p>

	<p>епідеміологічний, демографічний, статистичний, соціологічний, експериментальний, медико-статистичний, медико-географічний, соціально-психологічний, експертних оцінок, структурно-логічного аналізу, моделювання та інші методи кількісних і якісних досліджень.</p> <p><i>Методики та технології:</i> проведення фундаментальних та практично-орієнтованих досліджень, розробка і впровадження заходів і політик, спрямованих на збереження та зміцнення здоров'я населення, комунікації в сфері охорони здоров'я, моніторинг і оцінка, міжсекторальний та системний підхід, впровадження інновацій і змін, оцінка економічної ефективності і оцінка впливу на здоров'я, а також вплив здоров'я на економічні показники.</p>
Академічні права випускників	Продовження освіти на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти

III Обсяг кредитів ЄКТС для здобуття відповідного ступеня вищої освіти

Для магістра спеціальності 229 «Громадське здоров'я» на базі першого (бакалаврського) рівня обсяг освітньо-наукової (освітньо-професійної) програми становить 120 кредитів ЄКТС. Мінімум 35% обсягу освітньої програми має бути спрямовано на здобуття загальних та спеціальних (фахових) компетентностей за даною спеціальністю, що визначені цим Стандартом.

Підготовка фахівців за ступенем вищої освіти магістр за спеціальністю 229 «Громадське здоров'я» проводиться на базі першого (бакалаврського) та/або другого «магістерського» чи прирівняного до нього рівня вищої освіти без обмеження спеціальності.

Освітня програма повинна включати обсяг практичної підготовки здобувачів не менше 30 кредитів ЄКТС.

IV Перелік компетентностей випускника

Інтегральна компетентність	Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у сфері громадського здоров'я або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень, застосування наукових теорій та аналітичних методів і характеризується комплексністю та невизначеністю умов
Загальні компетентності	<ol style="list-style-type: none"> 1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу. 2. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях. 3. Здатність спілкуватися іноземною мовою. 4. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій. 5. Здатність проведення досліджень на відповідному рівні. 6. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями. 7. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

	<ol style="list-style-type: none"> 8. Здатність бути критичним і самокритичним. 9. Здатність приймати обґрунтовані рішення. 10. Здатність розробляти та управляти проектами. 11. Здатність діяти соціально відповідально та свідомо. 12. Здатність усвідомлювати рівні можливості та гендерні проблеми.
<p>Спеціальні (фахові, предметні) компетенції</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Здатність оцінювати основні демографічні та епідеміологічні показники, інтерпретувати та порівнювати значення і тенденції зміни основних детермінант, що чинять вплив на здоров'я у розрізі різних груп населення в Україні, Європейському регіоні та світі, застосовувати основні поняття та концепції епідеміології та статистики при плануванні, проведенні та інтерпретації результатів досліджень. 2. Здатність визначати пріоритети громадського здоров'я, проводити оцінку потреб сфери охорони здоров'я, пропонувати науково обґрунтовані заходи та розробляти відповідні висновки та стратегії. 3. Здатність організовувати заходи з нагляду за станом здоров'я населення. 4. Здатність формулювати висновки, розробляти прогнози та проводити аналіз впливу різних детермінант на здоров'я населення, визначати потреби різних груп населення щодо здоров'я, базуючись на інформації отриманої із систем епідеміологічного нагляду. 5. Здатність визначати та застосовувати основні принципи та підходи щодо попередження і контролю фізичних, хімічних, біологічних, радіаційних та ядерних загроз для здоров'я і безпеки населення 6. Здатність оцінювати ризики та планувати відповідні дії у випадках надзвичайних ситуацій в сфері громадського здоров'я. 7. Здатність ідентифікувати, проводити аналіз ризиків, пов'язаних з впливом на здоров'я населення детермінант навколишнього середовища (фізичних, радіаційних, хімічних, біологічних та тих, що стосуються здоров'я працюючих) та організовувати відповідні заходи, спрямовані на захист здоров'я населення. 8. Здатність оцінювати вплив соціальних детермінант здоров'я та розробляти відповідні заходи для скорочення нерівності щодо здоров'я, спричинених їх впливом. 9. Здатність характеризувати, вивчати та застосовувати основні моделі соціальних та індивідуальних детермінант здоров'я та їх вплив на здоров'я населення з метою збереження та зміцнення здоров'я населення. 10. Здатність визначати поняття профілактики захворювань, класифікувати основні типи профілактики захворювань

	<p>(первинна, вторинна, третинна профілактика) та запроваджувати їх в практиці на різних рівнях системи охорони здоров'я</p> <ol style="list-style-type: none"> 11. Здатність розробляти та впроваджувати стратегії, політики та окремі інтервенції у сфері промоції здоров'я, проводити ефективну комунікацію у сфері громадського здоров'я з використання різних каналів та технік комунікації 12. Здатність розробляти та впроваджувати системи моніторингу і оцінки ефективності інтервенцій, профілактичних та діагностичних або скринінгових програм та політик в громадському здоров'ї. 13. Здатність проводити економічний аналіз ефективності розроблених процедур, інтервенцій, стратегій та політик в сфері громадського здоров'я. 14. Здатність розробляти засновані на доказах стратегії, політики та інтервенції громадського здоров'я базуючись на методах та підходах громадського здоров'я із залученням зацікавлених сторін та враховуючи необхідність міжсекторальної співпраці. 15. Здатність здійснювати викладання основ громадського здоров'я у навчальних закладах різного рівня, планувати та здійснювати заходи спрямовані на розбудову належного рівня кадрових ресурсів для громадського здоров'я. 16. Здатність здійснювати наставництво та сприяти безперервному професійному розвитку фахівців з громадського здоров'я. 17. Здатність виконувати управлінські функції та організувати надання послуг у сфері громадського здоров'я, забезпечувати контроль за якістю надаваних послуг на належному рівні. 18. Здатність здійснювати адвокацію, комунікацію та соціальну мобілізацію у сфері громадського здоров'я, підтримувати лідерство та залучати і посилювати спільноти з метою збереження і зміцнення здоров'я та благополуччя населення. 19. Здатність застосовувати етичні та правові принципи по відношенню до плануванню дизайну досліджень, збору даних, розповсюдженню та використанню результатів досліджень
-	----

V Нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти.

Результати навчання. Здобувач вищої освіти повинен:

1. Демонструвати здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
2. Організувати дослідження на відповідних рівнях та обрати для цього відповідні

- дизайни досліджень.
3. Застосовувати іноземну мову для професійного спілкування.
 4. Критично інтерпретувати факти та знаходити обґрунтовані рішення
 5. Керувати проектами та розробляти їх.
 6. Діяти соціально відповідально.
 7. Оцінювати та інтерпретувати основні епідеміологічні та демографічні показники, значення детермінант здоров'я.
 8. Визначати пріоритети і потреби громадського здоров'я в конкретній ситуації.
 9. Розробляти стратегії, політики та окремі інтервенції спрямовані на збереження та зміцнення здоров'я населення та оцінювати їх ефективність.
 10. Організовувати заходи з нагляду за станом здоров'я населення.
 11. Аналізувати вплив різних детермінант на здоров'я населення.
 12. Оцінювати ризики та організовувати дії у відповідь на надзвичайні ситуації в сфері громадського здоров'я.
 13. Визначати поняття профілактики захворювань та організовувати заходи з профілактики на різних рівнях системи охорони здоров'я.
 14. Розробляти та організовувати заходи з промоції здоров'я.
 15. Аналізувати економічну ефективність стратегій, політик та інтервенцій в сфері громадського здоров'я та пропонувати заходи щодо підвищення такої ефективності.
 16. Викладати основи громадського здоров'я та організовувати заходи із розбудови кадрових ресурсів громадського здоров'я.
 17. Організовувати надання послуг громадського здоров'я, контролювати якість їх надання та вирішувати відповідні управлінські задачі.
 18. Організовувати заходи з адвокації, комунікації та соціальної мобілізації у сфері громадського здоров'я.
 19. Формувати та підтримувати лідерство на рівні спільнот щодо громадського здоров'я.
 20. Слідувати етичним принципам та нормам права при плануванні досліджень, зборі інформації та її використанні.

VI Форми атестації здобувачів вищої освіти

Форми атестації здобувачів вищої освіти	Атестація має здійснюватись у формі публічного захисту (демонстрації) кваліфікаційної наукової (магістерської) роботи та єдиного державного кваліфікаційного іспиту зі спеціальності.
Вимоги до кваліфікаційної роботи	<p>Вищий навчальний заклад інформує студентів на початку навчання щодо неприйнятності порушення авторських прав, правил належного посилання й цитування, а також санкцій за порушення таких вимог:</p> <ul style="list-style-type: none"> – запозичення ідей і фактів у письмових роботах (зокрема кваліфікаційних) та візуальних матеріалах для презентацій (зокрема кваліфікаційних) має завжди супроводжуватися посиланням на джерело; – у разі відтворення 8 і більше слів поспіль із певного джерела запозичений фрагмент оформлюється як цитата незалежно від того, відтворено текст мовою оригіналу чи в перекладі. <p>Кваліфікаційні роботи мають бути оприлюднені щонайменше за 10 робочих днів до дати захисту на сайті або вищого навчального</p>

	закладу, або випускової кафедри.
Вимоги до публічного захисту	Відповідно до вимог вищого навчального закладу.

VII Вимоги до наявності системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти

Вимоги до наявності системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти визначені пунктом 2 статті 16 «Система забезпечення якості вищої освіти» Закону України «Про вищу освіту»:

«Система забезпечення вищими навчальними закладами якості освітньої діяльності та якості вищої освіти (система внутрішнього забезпечення якості) передбачає здійснення таких процедур і заходів:

- 1) визначення принципів та процедур забезпечення якості вищої освіти;
- 2) здійснення моніторингу та періодичного перегляду освітніх програм;
- 3) щорічне оцінювання здобувачів вищої освіти, науково-педагогічних і педагогічних працівників вищого навчального закладу та регулярне оприлюднення результатів таких оцінювань на офіційному веб-сайті вищого навчального закладу, на інформаційних стендах та в будь-який інший спосіб;
- 4) забезпечення підвищення кваліфікації педагогічних, наукових і науково-педагогічних працівників;
- 5) забезпечення наявності необхідних ресурсів для організації освітнього процесу, у тому числі самостійної роботи студентів, за кожною освітньою програмою;
- 6) забезпечення наявності інформаційних систем для ефективного управління освітнім процесом;
- 7) забезпечення публічності інформації про освітні програми, ступені вищої освіти та кваліфікації;
- 8) забезпечення ефективної системи запобігання та виявлення академічного плагіату у наукових працях працівників вищих навчальних закладів і здобувачів вищої освіти;
- 9) інших процедур і заходів».